

tuationer lade arvingen eftersøge, således at det så vidt muligt inden boets afslutning kan fastslås, om arvingen er i live, eller hvor arvingen opholder sig. Skifteretten kan yde bistand i forbindelse med eftersøgningen. Er der truffet afgørelse om undladelse af yderligere eftersøgning af arvingen, kan boet udleveres til privat skifte, hvis arvingerne og skifteværgerne anmoder om det, jf. § 25, stk. 1, nr. 1.

Det følger af dødsboskiftelovens § 36, at skifteretten bl.a. udleverer et bo til behandling ved bobestyrer, hvis der ikke findes arvinger i boet, eller det er usikkert, hvem der er arvinger (nr. 5), eller der ikke inden rimelig tid har kunnet træffes bestemmelse om, at boet skal behandles på anden måde. Vides det ikke, om en arving eller legatar er i live, eller er vedkommendes opholdssted ukendt, eller er det uklart, hvem der er arvinger, skal bobestyreren efter § 48, stk. 1, søge de nødvendige oplysninger derom tilvejebragt. Eftersøgning af arvinger og legatarer kan efter stk. 2 undlades, hvis det må antages, at der ikke bliver arv eller legat at udlodde. Eftersøgning kan således undlades, hvis boet må antages at være insolvent. Efter stk. 3 har bobestyreren i samme omfang som skifteretten adgang til at få oplysninger og bistand fra offentlige myndigheder.

4.1.2. Lovforslagets udformning

Arvelovsudvalget anfører, at bl.a. den ændrede etniske sammensætning af befolkningen øger behovet for en regel, der kan begrænse antallet af tids- og resourcekrævende eftersøgninger af arvinger i andre lande, også selvom det forventes, at der fremover vil være færre boer med mange arvinger, fordi der typisk vil være færre børn i den enkelte familie. På den anden side vil der formentlig blive flere boer med komplicerede arveforhold, fordi arveladeren havde både hel- og halvsøskende og/eller halvsøskende på både fædre- og mødre side.

Udvalget foreslår på den baggrund, at der indsættes en regel i dødsboskifteloven, hvorefter skifteretten kan bestemme, at manglende arvinger ikke skal efterspores, hvis omkostningerne herved ikke vil stå i rimeligt forhold til boets midler. Skifteretten skal dog altid foretage en sædvanlig undersøgelse efter dødsboskiftelovens § 7, stk. 2 og 4.

Hvis et bo er blevet udleveret til bobestyrerbehandling, bør bobestyreren efter udvalgets opfattelse have mulighed for at indstille til skifteretten, at der ikke skal foretages yderligere undersøgelser efter en arving, hvis man ikke ved, om den pågældende er i live, eller hvis arvingens opholdssted er ukendt. Også i denne situation bør det være et krav, at yderligere ef-

tersøgning ikke vil stå i rimeligt forhold til boets midler.

Der henvises til betænkningen s. 47-49 og s. 67.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 1 (forslaget til dødsboskiftelovens § 7, stk. 5) og § 3, nr. 8 (forslaget til dødsboskiftelovens § 48, stk. 3) og bemærkningerne til disse bestemmelser.

4.2. Proklama

4.2.1. Gældende ret

I alle boer, der skiftes privat eller ved bobestyrer, har der siden indførelsen af dødsboskifteloven i 1996 skullet udstedes proklama, jf. dødsboskiftelovens 81, stk. 2.

Når et bo udleveres til uskiftet bo, jf. kapitel 4 i forslaget til ny arvelov, eller når ægtefællen udtager boet efter reglen om ret til suppleringsarv, jf. § 11, stk. 2, i forslaget til ny arvelov, kan der udstedes proklama, men det er ikke obligatorisk. I praksis udstedes der i disse tilfælde kun proklama i begrænset omfang.

4.2.2. Lovforslagets udformning

Arvelovsudvalget foreslår i betænkningen s. 125-126, at proklama skal være obligatorisk ved enhver udlevering til uskiftet bo og ved udlæg til den længstlevende ægtefælle efter dødsboskiftelovens § 22, jf. § 11, stk. 2, i forslaget til ny arvelov (retten til suppleringsarv). Som begrundelse for forslaget henviser udvalget bl.a. til, at et proklama vil give den længstlevende ægtefælle overblik over sin økonomiske situation i de formentlig ikke ganske få tilfælde, hvor ægtefællerne i vidt omfang har haft en opspaltet økonomi under ægteskabet. Udvalget har endvidere lagt vægt på, at udstedelse af proklama hverken er beko- steligt eller ressourcekrævende.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 4 (forslaget til dødsboskiftelovens § 22, stk. 4.), § 3, nr. 6 (forslaget til dødsboskiftelovens § 24, stk. 4.), samt § 3, nr. 9 (ændring af dødsboskiftelovens § 81, stk. 2) samt bemærkningerne til disse bestemmelser.

4.3. Legatar eller arving

4.3.1. Gældende ret

Som legatar anses efter dødsboskiftelovens § 13, stk. 1, den, der skal arve en bestemt angivet pengesum eller bestemt angivne formuegenstande. Efter stk. 2 kan arveladeren ved testamente bestemme, om den,